

tafska Spovedź, kotaž ſo psched Bohom stanje, neczini nas czistych a pobožnych, kaha chyta ta Spovedź, kotaž te Rjechi menuje, to czinic? To pak czini nas czistych a pobožnych, dñj ſaschej Wjeru teho Knesa JEsuſa a jeho Słowo ſapschimnym, a wjerim, ſo we Meni JEsuſowem, Wodaczje tych Rjechow dostanem, kajž won we ſwojim Słowi to ſlubil je. Njech je tak doſz wot teho prjeneho Herempla.

II. **S**on drubi Džiw ſtym korym Woschwiejetſenje Krystuſoweje Wucžby, ſo my poſnac̄ dyrbimy, dofelz Boh ſtaſkim Džiwami pola njeho je, ſo je jeho Wucžba czista, prawa a dobra, a ton prawy Mefias aby Krystus. Alle pedla teho je to jara kraſny Herempel jeneje woſebneje a wulkeje Wjery pola teho Hetmana, kajž teſch ton Knes ſam tajku Wjeru tak kvali, ſo neje tajku Wjeru we Israelu a bes zylimi ſwiatym Ludem naimak.

Tajku Wjeru pytnemy we tem, ſo ton Hetman, hac̄ won runje žadny Žid neje, ale jedyn Pohan, tolla ktemu Kneſej Krystuſej poſzele, we ſylnem Dowjerenju, ſo jeho nebudže ſacziſnyc, ale tak, kajž won može, jemu teſch pom hac̄ budje! Pschetoz dy by tajke twerde Dowjerenje we jeho Wutrobi nebylo, da nebudžische won wieszje (kajž Lukasch piſche) tych Starskich tych Židow wobčežowat, a e JEsuſej poſlat. So won pak jich knjemu poſzele, to je jene Wobſwietſenje, ſo ſo nadzijesche, ſo

won budže jeho Proſtuſu wuſtſtrec̄. Vſchi tajkim Dowjerenju a Wjeri bjeſche jena wulka Poniznosz, ſo ſo ſam ſa doſtojneho nedžerzi, ſo by ſam Krystuſej wſhot a jeho proſyl, ale won poſzele najpredy tych Woskich teje Schulje, a potom jako ſtyschi, ſo ten Knes dže, poſzele won, kajž Lukasch praji, jemu ſwojich Psheczelow napſhecziwo: da jeho proſyč, ſo neby ſebi Progu czinit, dofelz ſo ſa nedoſtejneho džerzi, ſo by ſebi ton Knes jeho dla Progu a Rodjenje czinit, dofelz ton Knes tu Wjeſ psche kotruž proſyl bje, ſienem Słowom wucžinicz može, dy by runje we Parſchoni podla nebył. To wjeri taki Hetman wieszje, ſo ſo na ſwoj hegen Herempel powota, dñj praji: Ja ſym teſch Člowek, pod Woschnoszju, a miam pod ſobu Wojakow, ale ſchak dyž kjenemu reknū, dži tam, da won dže, a kdruhemu, poſhindz ſem, da won poſhindže, a kmojemu Wotrocžkej, czin to, da won jo czini. Je pak moje Słowo tak mezne, kij ja Člowek ſym, kaf welje wjazn mozne budže (praji wen Krystuſej) dñj Ty Słowo prajisch? To rjeka, niž jeno wjeric, ale wot teje Wjery na te najſepsche a najkraſnische Waschnje priedorowac̄ a wucžic. Tehodla by kpožadanju bylo, ſo buchmy teſch my tak do Krystuſa wjeric meli, kotryž poſhes ſwoje Słowo tak bohac̄je pola nas bydli, hac̄ runje jeho Parſchonu newidzimy.

Tedyn jara woſebny Herempel je to, ſo ton Člowek ſo na Krystuſowe Słowo,